

27 Ιουλίου, 1993

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ 1. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΜΥΛΩ-
ΝΑ ΚΑΙ 2. ΚΛΕΙΩ Φ. ΜΥΛΩΝΑ, ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟ-
ΜΙΑΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΕΜΠΙΠΤΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟ
ΟΠΟΙΟ ΕΞΕΔΟΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙ-
ΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ ΑΝΕΥ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΣ (ΕΧ ΡΑΡΤΕ) ΤΗΝ
8.7.93 ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΛΕΜΕΣΟΥ ΥΠ. ΑΡ. 3889/93.

(Αίτηση Αρ. 137/93)

*Προνομακά Εντάλματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώρι-
ση αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari εναντίον απόφασης του
Επαρχιακού Δικαστηρίου με την οποία εκδόθηκε προσωρινό διάταγ-
μα που ανέστειλε την πώληση με δημόσιο πλειστηριασμό του κτήμα-
τος των εναγόντων στην αγωγή — Κρίθηκε ότι και αν ακόμα υπήρ-
χε συζητήσιμο θέμα, δεν είχαν καταδειχθεί εξαιρετικές περιστάσεις,
ενόψει του γεγονότος ότι το διάταγμα είχε ορισθεί επιστρεπτέο σε λί-
γες μέρες και επιπλέον υπήρχε και η διαδικασία έφεσης.*

5

Οι αιτητές ζήτησαν άδεια για καταχώριση αίτησης για έκδοση
εντάλματος certiorari για ακύρωση απόφασης του Επαρχιακού Δι-
καστηρίου Λεμεσού σε πολιτική αγωγή με την οποία εκδόθηκε προ-
σωρινό διάταγμα αναστολής της πώλησης με δημόσιο πλειστηριασμό
του κτήματος των εναγόντων. Το διάταγμα είχε ορισθεί επιστρεπτέο
αρχικά στις 22.7.93 και, επειδή κατά την ημέρα εκείνη διαπιστώθηκε
ότι η ένσταση των αιτητών δεν είχε καταχωρηθεί έγκαιρα, ορίσθηκε
για ακρόαση στις 2.9.93. Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι το Επαρχιακό
Δικαστήριο δεν είχε εξουσία να εκδώσει το επίδικο προσωρινό διά-
ταγμα.

10

15

Αποφασίσθηκε ότι:

Ακόμη και αν υπήρχε εκ πρώτης όψεως υπόθεση ή συζητήσιμο θέ-
μα (πράγμα που δεν αποφασίσθηκε) δεν είχαν καταδειχθεί εξαιρετι-
κές περιστάσεις που να δικαιολογούν την χορήγηση της αιτούμενης
άδειας, ενόψει του ότι το εκκαλούμενο διάταγμα ήταν επιστρεπτέο

20

στις 2.9.93 και επιπλέον υπήρχε διαδικασία έφεσης, σε περίπτωση που το Επαρχιακό Δικαστήριο θα καθιστούσε το διάταγμα απόλυτο.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

5 *Ανθίμου (1991) 1 Α.Α.Δ. 41.*

Αίτηση.

10 Αίτηση με την οποία οι αιτητές ζητούν άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση προνομιακού διατάγματος Certiorari αναφορικά με την έκδοση συντηρητικού διατάγματος από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού στις 8 Ιουλίου, 1993, με το οποίο διατάχθηκε η αναστολή της διαδικασίας πώλησης με δημόσιο πλειστηριασμό, του κτήματος με αρ. εγγρ. 18048, Φ/Σχ. 4V/52, τεμ. 174/2, στον Ποταμό Γερμασόγειας.

Ονουφρίου, για τους αιτητές.

15 ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα αίτηση οι αιτητές ζητούν από το Δικαστήριο άδεια για καταχώριση αίτησης για έκδοση προνομιακού διατάγματος certiorari αναφορικά με την έκδοση συντηρητικού διατάγματος από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού στις 8.7.93 με το οποίο διετάχθη
20 η αναστολή της διαδικασίας πώλησης διά δημοσίου πλειστηριασμού, του κτήματος με αρ. εγγραφής 18048, Φ/ΣΧ LIV/52, τεμ. 174/2, βρισκόμενο στον Ποταμό Γερμασόγειας, η οποία ορίσθη υπό του Κτηματολογίου Λεμεσού μετά από αίτηση των εναγόντων. Η αναγκαστική πώληση είχε οριστεί να λάβει χώραν στις 11.7.93.

25 Με την αίτησή τους οι αιτητές περαιτέρω ζητούν όπως ακυρωθεί η αναστολή της πιο πάνω πώλησης και ακυρωθεί ολόκληρο το συντηρητικό διάταγμα.

30 Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα ακόλουθα: Οι ενάγοντες κατεχώρησαν στις 29.6.93 την αγωγή 3889/93 στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού και την ίδια ημέρα κατεχώρησαν αίτηση άνευ ειδοποίησεως (ex parte) για την έκδοση του πιο πάνω παρεμπόδιοντος διατάγματος. Μετά από καταχώριση συμπληρωματικής αίτησης και συμπληρωματικής ενόρκου δηλώσεως εξεδόθη το πιο πάνω διάταγμα με το οποίο διατάττετο η αναβολή της διαδικασίας
35 πώλησης διά δημοσίου πλειστηριασμού του κτήματος με αρ. εγγραφής 18048. Το πιο πάνω συντηρητικό διάταγμα έγινε επιστρεπτέο

στις 22.7.93 αλλά όπως ανεφέρθη από τον δικηγόρο των αιτητών ανεβλήθη στις 2.9.93 και εν τω μεταξύ εδόθη προθεσμία στους αιτητές να καταχωρήσουν ένσταση σε διάστημα 20 ημερών. Το διάταγμα είναι τώρα ορισμένο ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού στις 2.9.93 για ακρόαση.

5

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι παρόλο ότι η αγωγή καταχωρήθηκε νόμιμα, εντούτοις το διάταγμα το οποίο εξέδωσε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, εκδόθηκε χωρίς να έχει εξουσία το Δικαστήριο να το εκδώσει κατά τους ισχυρισμούς του.

- Στην υπόθεση **Γεώργιος Ανθίμου** (1991) 1 Α.Α.Δ. 41, για άδεια για καταχώρηση αίτησης για διάταγμα certiorari, ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης, ανέφερε τα ακόλουθα στις σελίδες 48-50:

10

“Και αν ακόμα ο αιτητής ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως ή/και συζητήσιμο ζήτημα, αυτό δεν είναι αρκετό από μόνο του για να του δοθεί η αναγκαία άδεια. Πρέπει, επίσης να αποδείξει ότι υπάρχουν εξαιρετικές συνθήκες. Όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο και, ειδικά, διαδικασία έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις, δίδει άδεια.

15

Στην υπόθεση **R. v. Epping and Harlow General Commissioners** [1983] 3 All E.R. 257, στη σελ. 262 ειπώθηκε:-

20

“But it is a cardinal principle that, save in the most exceptional circumstances, that jurisdiction will not be exercised where other remedies were available and have not been used.”

Το απόφθεγμα αυτό υιοθετήθηκε στην υπόθεση **R. v. Chief Constable of Merseyside** [1986] 1 All E.R. 257.

25

Στην μεταγενέστερη υπόθεση **R. v. Secretary of State** [1986] 1 All E.R. 717, ο Sir John Donaldson, MR., είπε στις σελ. 723-724:-

“However, the matter does not stop there, because it is well established that, in giving or refusing leave to apply for judicial review, account must be taken of alternative remedies available to the applicant. This aspect was considered by this court very recently in **R v Chief Constable of Merseyside Police**, ex p Calvey [1986] 1 All E.R. 257, (1986) 2 WLR 144 and it was held that the jurisdiction would not be exercised where there was an alternative remedy by way of appeal, save in exceptional circumstances. By definition, exceptional circumstances defy

30

35

definition, but where Parliament provides an appeal procedure, judicial review will have no place unless the applicant can distinguish his case from the type of case for which the appeal procedure was provided.”

5 Ο Parker, LJ., στις σελ. 727-728 είπε:-

“An applicant for leave must show an arguable case that relief should be granted. Where, therefore, an appeal procedure exists, an applicant must, in my view, show not only an arguable case for relief, as must every applicant even if there is no appeal procedure:
10 he must also show that there are special circumstances sufficient to render it arguable that there should be a departure from the normal rule. Unless he satisfies both limbs, he shows no arguable case for relief. It is impossible and would be legally wrong to define what are exceptional circumstances and what are not. Each case will
15 depend on its own facts. It is of course clear that some circumstances are not even arguably sufficient, and that others equally plainly are.”

Η επιφύλαξη του Άρθρου 32(1) των περί Δικαστηρίων Νόμων περιέχει το ουσιαστικό δίκαιο. Το δικονομικό δίκαιο προβλέπεται
20 στο Άρθρο 9 (αναριθμημένο τώρα σε 8), του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6, όπως τροποποιήθηκε, και τους Διαδικαστικούς Κανονισμούς.

.....
25 Το Επαρχιακό Δικαστήριο, αφού ακούσει τους διαδίκους, αποφασίζει αν το Διάταγμα θα παραμείνει σε ισχύ, ή αν θα τύχει οποιασδήποτε άλλης μεταχείρισης, που το Δικαστήριο κρίνει δίκαιο.

30 Διάδικος, ο οποίος δεν ικανοποιείται από την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου, ύστερα από τη διαδικασία, με βάση το εδάφιο (3) του Άρθρου 9, έχει το δικαίωμα έφεσης, δυνάμει του Άρθρου 25(3) των περί Δικαστηρίων Νόμων.

35 Έφεση δεν μπορεί να καταχωριστεί πριν την εξάντληση του δικονομικού μέτρου της ένστασης και ακρόασης ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου - [βλ. *Djeredjian (Import Export) Ltd., Etc., through (a) Chr. P. Mitsides, (b) Nicos Chr. Lacoufis v. The Chartered Bank* (1965) 1 C.L.R. 130].”

Στη παρούσα υπόθεση ο δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού μετά την καταχώριση της αγωγής 3889/93 εξέδωσε το συ-

ντηρητικό διάταγμα, για το οποίο υπάρχει ισχυρισμός από τους αιτητές ότι εκδόθηκε αντικανονικά. Ο επαρχιακός δικαστής όρισε το πιο πάνω διάταγμα επιστρεπτέο στις 22.7.93 δηλαδή σε διάστημα 14 ημερών. Θεωρώ ότι η πιο πάνω προθεσμία ήταν απόλυτα δικαιολογημένη για την επίδοση του διατάγματος. Στις 22.7.93 οι εναγόμενοι-αιτητές εμφανίστηκαν στο Δικαστήριο, δεν είχαν όμως καταχωρήσει έγκαιρα την ένστασή τους και τους δόθηκε προθεσμία 20 ημερών από το Δικαστήριο να την καταχωρήσουν η δε ακρόαση του συντηρητικού διατάγματος ορίστηκε σε σύντομο χρονικό διάστημα, δηλαδή στις 2.9.93 για ακρόαση. Οι αιτητές θα έχουν την ευκαιρία στο Επαρχιακό Δικαστήριο κατά την ακρόαση του πιο πάνω διατάγματος να θέσουν τις νομικές τους θέσεις ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου και αν οι θέσεις τους δεν γίνουν δεκτές έχουν και πάλιν το δικαίωμα έφεσης. Εν τω μεταξύ η αναστολή της πώλησης του κτήματος έχει ήδη γίνει.

Υπό τις περιστάσεις είμαι της γνώμης ότι οι αιτητές δεν έχουν ικανοποιήσει τις προϋποθέσεις των εξαιρετικών περιστάσεων για να δικαιούνται και αν ακόμα υπάρχει συζητήσιμο θέμα το οποίο δεν αποφασίζω, για άδεια καταχώρησης εντάλματος certiorari. Αναφορικά με τις νομικές τους θέσεις θα τις εκθέσουν κατά την ακρόαση της αίτησης του συντηρητικού διατάγματος και θα ήταν κατάχρηση να εξεταστούν και σ' αυτό το στάδιο από το Δικαστήριο αυτό.

Για τους πιο πάνω λόγους η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.